

Any 29, núm. 44, Commemoració de tots els Fidels Difunts, Diumenge 2 de novembre de 2008

CAMINANT ENVERS LA SANTEDAT

A vegades pensem que la santedat és una condició d'uns pocs privilegiats. En realitat ser sant és la tasca de cada cristià i, en definitiva, de cada ésser humà. Tots estem cridats a la santedat, la qual vol dir conformar la nostra vida cada vegada més a la imatge i semblança de Déu segons la qual vàrem ser creats. El "camí" és Crist, el Fill: ningú no va al Pare sinó per mitjà d'ell (cfr Jo 14,6).

Sàviament l'Església col·loca en estreta successió la festa de Tots Sants i la Commemoració de tots els Fidels Difunts. La nostra pregària de lloança a Déu i a la intercessió dels sants, s'uneix a la pregària de sufragi per tots els qui ens han precedit en el pas per aquest món a la vida eterna.

En el centre de l'assemblea dels sants, resplendeix la Verge Maria, "humil i més alta que qualsevol altra criatura" (Dante, Paradís, XXXIII,2). A ella confiem el nostre compromís quotidià i la pregària pels nostres difunts, en l'íntima esperança que un dia ens trobarem plegats en la comunió gloriosa dels Sants.

SENYOR, TU ESTÀS TRUCANT A LA PORTA

Senyor, tu estàs trucant a la porta.
Si jo estic atent a la teva trucada
i aprenc a discernir els signes dels temps, dels meus temps,
i escolto els senyals de la teva confortant
presència en la meva porta,
En la meva oïda interna, i t'obro,
i t'acullo com a hoste a casa meva,
llavors el temps que passem junts em dóna seguretat.

En la meua taula comparteixo amb tu el pa,
el pa de la tendresa i de la força,
el vi de l'alegria i el sacrifici,
la paraula de la saviesa i de la promesa,
la pregària d'acció de gràcies i d'abandó a les mans del Pare.
I torno a la tasca de cada dia amb indestructible pau.
El temps passat amb tu, menjant i bevent
és un temps arrencat a la mort,

a la germana mort que ens espia.

Jesús, camí inacabable,
que véns a cada instant de la meua vida.
Sé que un dia vindràs
per donar per acabat aquest temps
que estem cridats a viure com do preciós de Déu,
anticipació i preludi de la benedicció eterna.
Fes que puguem desitjar el dia de la teua tornada,
quan la caducitat de la creació, de la meua vida creada,
deixi un lloc als nous cels i a la nova terra.
Ni que sembli que tot s'acaba en aquell instant,
en realitat és quan tot comença,
sobretot l'immens gaudi i la inesgotable felicitat
de viure en tu, per tu i per a tu per sempre.

Amén

Carlo M. Martini

EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT. Avui a les 19:15, i cada diumenge, a la Capella de la Puríssima, mitja hora de pregària silenciosa davant el Santíssim Sagrament. Pregària per les vocacions.

FORMACIÓ CRISTIANA DE JOVES. Oferim dues possibilitats. **CERCLES D'ESTUDI DE DILLUNS:** Cada dilluns, de 19:15 a 20:15h, a la rectoria, per a joves d'entre 15-17 anys, per tractar temes d'actualitat i formació cristiana. I a les 20:15h, a la rectoria ens apleguem dos grups, uns de 17 fins uns 20 anys i altres de més de 21 anys, fins a les 21:15h. Són grups oberts a totes aquelles persones que volen descobrir l'alegria i el sentit de viure com a cristià en el món d'avui. Per a més informació trucar a Mn. David Àlvarez (647178487).

CERCLES D'ESTUDI DE DIVENDRES: Cada divendres, de 21h a 22:30h, per a joves d'entre 20 i 30 anys, Objectiu: compartir la nostra fe mitjançant diverses activitats, entre les quals en fem: comentari dels evangelis i de les cartes paulines, pregària davant del santíssim, temes de formació d'actualitat... Per més informació podeu trucar al vicari Mn. Carles de la Fuente (93.203.09.07)

L'ETERNA MEMÒRIA PELS NOSTRES DIFUNTS

Reproduïm una pàgina de gran bellesa del filòsof rus Soloviev en la qual reflexiona sobre el sentit de la Memòria i del Repòs Etern dels difunts (*La justificación du Bien. Essai de philosophie moral*, Paris 1939, pp.41-413). El paganisme és incapaç d'aportar en realitat l'eterna memòria, perquè no pot crear altra cosa que una commemoració temporal, i la seva derivació, tan pobre, en les "memòries" històriques o ideològiques. Només el Déu viu pot aportar l'eternitat de la commemoració, perquè només el seu record coincideix amb el pensament creador. El pensament humà, per contra, i sobretot el de la humanitat perversa i malalta, no fa més que situar en la vida temporal, sense força i d'una manera il·lusòria, allò que no existeix ja en el Temps; intenta vanament atrapar unes obres fugaces. Si no hi ha Memòria Eterna, tot record provisorï no és més que un consol mediocre. L'eternitat no és un temps buit. És el temps de la resurrecció. Enmig de les aigües mortes de la història, l'anunci cristià afirma que existeix la Font d'una força que es contraposa als elements del món (destrucció, corrupció, desestructuració, pèrdua de la unitat aniquilació, caos, mort): la Vida Divina!

Ja en el culte pagà dels avantpassats el vincle natural de la successió de les generacions tendia vers un significat espiritual i moral. En el cristianisme, per mitjà de la revelació del sentit absolut de la vida, es va fer possible la plena realització d'aquest vincle religiós amb els avantpassats. En lloc d'oferir als difunts en els sacrificis un aliment material, com a contrapartida del qual els morts venien en ajuda dels vius en les coses d'aquest món, el cristianisme institueix una acció espiritual recíproca mitjançant la pregària i els sacraments: des d'ambdues bandes es prega els uns pels altres per a poder assolir el bé etern; es tracta d'un bé absolut, la salvació de l'ànima. Record etern, repòs amb els sants, resurrecció universal de la vida: heus ací allò que els vius desitgen per als difunts, allò que els ajuden a obtenir, i és en això que els vius esperen dels difunts el mateix auxili per a ells mateixos.

Eterna memòria: això no vol dir, certament, que els homes se'n recordaran damunt la terra del difunt com d'algú que ha estat, però que ja no és; en primer lloc, això no serviria de res al difunt i, en segon lloc, seria quelcom impossible, perquè la mateixa humanitat terrestre no ha d'esperar per a ells una continuació *eterna* de la seva existència *temporal*, si és que existeix algun sentit en el món. Nosaltres demanem de Déu, no dels homes, una commemoració eterna, és a dir, demanem que el difunt habiti en l'Esperit etern de Déu. "Concedir una commemoració eterna" significa fer a l'home conforme a la seva idea eterna, a l'idea eterna de Déu que li concerneix, i establir-lo en el domini de l'existència absoluta i immutable. En comparació amb les ansietats d'aquest món, és un etern repòs. La mort, per si mateixa, no és un repòs, i els difunts, des de una mera humanitat natural, poden nomenar-se més justament difunts sense repòs (...).

La quietud que demanem per als nostres difunts depèn del record etern que Déu els atorga. Confirmats en la seva idea absoluta, troben en ella una garantia certa i inalienable de la realització final del Bé perfecte en el món; és aquesta la raó per la qual no poden ja estar inquiets, perquè cap element de dubte o d'inquietud es beslluma en aquest pervindre; el futur dels nostres difunts només està separat d'ells per un plaç necessari, talment que ja poden esguardar-lo des d'ara *sub specie aeternitatis* (...). Ara bé, per als qui han mort sense anar més enllà d'una visió de mera humanitat natural, potser el futur encara esdevingui un seu interès principal, però en realitat per a ells el futur segueix essent un enigma angoixós i un misteri.

El repòs etern no és inactivitat. Els difunts romanen actius, però el caràcter de la seva activitat ha canviat essencialment, no procedeix ja de la tendència inquieta envers un fi distint i incert; sinó que es duu a terme per la raó i la força d'una vinculació ja assolida i permanent amb el Bé absolut; precisament per això, en aquest cas, l'activitat és compatible amb una quietud sense torbació ni preocupació. I així com l'acció benèfica dels difunts manifesta els vincles morals que els uneixen als seus *proïsmes segons la naturalesa*, és a dir a la seva posteritat vivent, així mateix, en el seu repòs benaurat són inseparables dels seus *proïsmes en Déu i en l'eternitat*: és el que anomenem **repòs amb els sants**.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Dissabtes i Vigílies de festa:** 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dis feiners de 8:15 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net.